

[Boligministeren]

Hensynet til lejerne kommer også til udtryk i planlægningsbestemmelserne, idet lejerne skal have alle de meddelelser, som fra det offentlige tilgår grundejerne. Der bliver således fuld åbenhed omkring alle forberedelserne. Der sker i øvrigt en samkøring af byfornyelsesplanlægningen og den øvrige kommuneplanlægning, som skulle gøre sagsbehandlingen noget enklere, end den ellers ville være blevet. Ved udsendelsen af byfornyelses- og boligforbedringsforslagene samt forslagene til lokalplan skal ejere og lejere også orienteres om reglerne for offentlig støtte til gennemførelse af det foreslåede. Lejerne skal tillige orienteres om mulighederne for genhusning og økonomisk støtte til huslejebetaling, indskud i nye boliger osv.

Medens det for ejerboligerne sædvanligvis vil være tilstrækkeligt med den støtte, der ligger i rentefradraget, opstår der et særligt problem i forbindelse med pålæg om forbedringer af de ejerlejligheder, som fortsat er udlejede. Her kan ejeren have svært ved at magte opfyldelsen af moderniseringskravene uden økonomisk støtte. Hvis vi tænker os en ejendom, som er udstykket i 30 ejerlejligheder, hvoraf kun de 8 er solgt, medens de 22 fortsat udlejes, foreslås det, at der skal kunne ydes offentlig støtte til fornyelsen af de 22 udlejede ejerlejligheder, hvis de »indstykkedes« i en genskabt udlejningsenhed. De 22 lejlighedsers selvstændige matrikulering skal således ophæves. De 8 ejere af de solgte ejerlejligheder kan da hver for sig forlange, at kommunen overtager deres ejerlejlighed mod erstatning, men således at de kan blive boende som lejere. Der skulle således være håb om at få nogle af de værste udstykningskader gjort gode igen.

Lad mig sluttelig nævne, at den forrige regering tillod mig at sende et udkast til byfornyelseslov ud til høring i juli måned 1979. På denne høringskrivelse fik vi i boligministeriet en lang række lodige svar, som har sat sig tydelige spor i de lovforslag, som nu fremsættes: Materialet har været så værdifuldt, at boligministeriet nu sender folketinget en særlig publikation indeholdende de modtagne svar og en boligministeriel redegørelse for, hvad der kom ud af høringen.

Jeg håber hermed at have lagt op til en frugtbar folketingsbehandling af hele byfornyelsesproblemet.

Industriministeren (Erling Jensen):

Hermed har jeg den ære for det høje folketing at fremsætte:

Forslag til lov om en værdipapircentral.
(Lovforslag nr. L 161).

Hovedsigtet med dette lovforslag er at afskaffe den store mængde papirer, der i dag cirkulerer i form af obligationer, aktier og lignende fysiske værdipapirer. Det betyder selysagt ikke, at man afskaffer obligationer og aktier, men alene at man i stedet for et dokument fremover udsteder aktier og obligationer ved at registrere dem på et EDB-system i værdipapircentralen, som foreslås oprettet ved lovforslaget.

Baggrunden for, at det er nødvendigt at erstatte de fysiske værdipapirer med en EDB-registrering, er, at mængden af udstedte værdipapirer, navnlig for så vidt angår obligationer, er steget overordentlig stærkt i de senere år. Der er derved opstået en række praktiske problemer med den fysiske håndtering af disse dokumenter og problemer om sikkerhed i omsætningen, idet det er vanskeligt at sikre betryggende transport og bogføring, således at intet værdipapir bortkommer. Det må derfor siges, at er der i dag vanskeligheder, vil der fremover blive endnu flere, idet mængden af obligationer fortsat vil stige. I øvrigt har også staten i de senere år som udsteder af obligationer mærket dette problem.

Allerede i slutningen af 1960erne erkendte man behovet for at rationalisere udstedelsen og omsætningen af værdipapirer i Danmark. Emnet blev bl. a. behandlet i udvalg nedsat af Københavns Fondsbørs og Realkreditrådet.

Det initiativ, som har ført frem til det nu fremsatte lovforslag, blev taget, da boligministeren den 18. december 1975 nedsatte et udvalg, der skulle overveje mulighederne for at begrænse eller overflødig gøre brugen af den fysiske obligation. Den stadig stigende mængde af cirkulerende obligationer havde efterhånden antaget et sådant omfang, at det af sikkerhedsmæssige og administrative årsager kunne give anledning til bekymring.

Udvalget afgav i februar 1977 en betænkning »Det obligations- og aktieløse samfund – EDB-indskrivning i stedet for papirer« (nr. 793/1977). Udvalget konkluderede, at det vil være hensigtsmæssigt at gennemføre en ord-